

βατσίνας ὁ, Μακεδ. (Βελβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II) καὶ τῆς καταλ. -ας.
Βατσινάρις, ὁ ἰδ.

βατσινῆ ἡ, (I) Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. Κύθηρ. Πελοπν. (Γέρμ. Τριφυλ.) κ.ά. — *Λεξ. Περίδ. Βυζ.* *βατσῖνῆ* Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. Μακεδ. (Βελβ. Βογατσ. Καστορ. Καταφύγ. Κοζ.) Λέσβ. κ.ά. *βατσινῆ* Δ.Κρήτ. *βατσιγία* Τσακων. *βατσουνῆ* Ἡπ. (Χιμάρ.) *βατσουνῆ* Βιθυν. Ἡπ. Θράκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Παξ. κ.ά. *ἀβατσινῆ* Θράκ. Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) *ἀβατσῖνῆ* Θράκ. Ἰμβρ. Σαμοθρ. *βαβατσιν-νῆ* Κύπρ. *βαβατσινῆ* Ἰκαρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτσινο* καὶ τῆς καταλ. -εῖα.

1) Τὸ φυτὸν *βάτος* (I) 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν. β) Συστάς βάτων, πολλαὶ βάτοι ὁμοῦ Κέρκ. Κεφαλλ. Παξ. κ.ά.: Φρ. Σὰν ἡ *βατσῖνῆ* (ἐπὶ μεγάλῃς ἀλληλοβοηθείας) Ἡπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βατσουνῆ* 1. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βατσινῆ* Ἡπ. *Βατσιν-νῆ* Κύπρ. *Ἀβατσινῆ* Θάσ. *Βατσουνῆ* Ἡπ. *Βατσινῆ* Πελοπν. (Μάν.) 2) Τὸ δένδρον συκῆ ἡ συκομορέα (*figus sycomorus*) τῆς τάξεως τῶν κνιδωδῶν (*urticaceae*) Κύπρ. Πελοπν. (Γέρμ.) [**]

βατσινῆ ἡ, (II) ἀμάρτ. *βατσουνῆ* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* καὶ τῆς καταλ. -εῖα.

Ἡ ἐκ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἀπομένουσα οὐλὴ τοῦ δέρματος. Συνών. *βατσῖνα* (II) 3.

βατσίνι τό, (I) ἀμάρτ. *βατσῖν'* Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (I).

Ἡ ἄκανθα τῆς βάτου.

βατσίνι τό, (II) ἀμάρτ. *βατσῖν'* Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II).

Βατσῖνα (II) 1, ὁ ἰδ.

***βατσινιάζω** (I), *βατσῖνιάζω* Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτσινο*.

Γίνομαι πελιδνὸς ἐκ θυμοῦ ἢ νοσήματος.

βατσινιάζω (II) Κρήτ. *βατσουνιάζω* Κρήτ. *βατσιν-νιάν-νου* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ματσιν-νιάν-νου* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II).

1) *Βατσινιάρω* 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν. 2) Μεταδίδω εἰς τινα μολυσματικὴν νόσον Κρήτ. Πβ. *βατσινιάρω* 2.

βατσινιάσμα τό, Κρήτ. *βατσούνιασμα* Κρήτ. *βατσιν-νιάσμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ματσιν-νιάσμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βατσινιάζω* (II).

Βατσινιάρισμα, ὁ ἰδ.

βατσινίζω ἀμάρτ. *βατσῖνίζω* Σκόπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II).

Ἐγκεντρίζω, ἐμβολιάζω, ἐπὶ δένδρων. Συνών. *μπολιάζω*.

βατσίνισμα τό, Σκόπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βατσινίζω*.

Ἐγκεντρισμός, ἐμβολιασμός. Συνών. *μπόλιασμα*.

***βατσινισμένος** ἐπίθ. *βατσουνισμένος* Κέρκ.

Μετοχ. τοῦ ρ. *βατσινίζω*.

Ὁ ἐντὸς βάτων ἀνευρεθεὶς (τὸ θηλ. προσωνομία μιᾶς κόρης παραμυθίου).

βάτσινο τό, Κρήτ. Πελοπν. (Οἶν.) Χίος κ.ά. — *Λεξ. Περίδ. Βυζ.* *βάτσῖνου* Λέσβ. Μακεδ. κ.ά. *βάτσινε* Τσακων. *βάτσουνο* Θράκ. (Σκοπ.) Κρήτ. Πελοπν. (Λακεδ. Οἶν.) κ.ά. *ἀβάτσινο* Θράκ. *ἀβάτσῖνο* Θράκ. *ἀβάτσῖνου*

Θράκ. Ἰμβρ. Σαμοθρ. *βαβάτσινον* Κύπρ. *μάτσινο* Ρόδ. *μάτσινον* Λυκ. (Λιβύσσ.) *βαβάτσινος* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. **βάτινος* κατὰ τροπὴν τοῦ *τεῖς* τσ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,434 καὶ 435.

1) Ὁ καρπὸς τῆς βάτου ἐνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βατόμουρο*. 2) Ὁ καρπὸς τῆς μορέας Κύπρ.

βατσινόγλυκο τό, ἀμάρτ. *βατσουνόγλυκο* Βιθυν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτσινο* καὶ *γλυκό*, δι' ὃ ἰδ. *γλυκός*. Γλυκὸ ἀπὸ καρπὸν βάτου.

βατσινόκλαδο τό, ἀμάρτ. *βατσουνόκλαδο* Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βατσινῆ* (I) καὶ *κλαδί*.

Κλάδος βάτου.

βατσινόμουρο τό, Ἡπ. *βατσῖνόμουρο* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Μακεδ. (Βελβ. Καταφύγ.) *βατσινόμπουρο* Ἡπ. *βατσουνόμπουρο* Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βατσινῆ* (I) καὶ *μούρο*.

Βάτσινο 1, ὁ ἰδ.

βαττινομύτικος ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτσινο* καὶ *μύτι* καὶ τῆς καταλ. -ικος.

Ὁ ἔχων μέλαν σημεῖον εἰς τὴν ρῖνα: *Βαττινομύτικο* πρόβατο καὶ οὐσ. τὸ *βαττινομύτικο*.

***βαττινούκλα** ἡ, *βεττινούκλα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II) διὰ τῆς καταλ. -ούκλα. Μεγάλῃ οὐλῇ τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

***βαττινοφάγος** ὁ, *βαττινοφάς* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτσινο* καὶ τοῦ -φάγος.

Πτηνὸν τι τρώγον τὰ βάτσιννα.

βατσινόφυλλο τό, Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βατσινῆ* (I) καὶ *φύλλο*. Ἡ λ. καὶ μεσν. Τὸ φύλλον τῆς βάτου. Συνών. *βατόφυλλο*.

βατσινώνω Πελοπν. (Καλάβρυτ. Οἶν.) κ.ά. *βατσῖνώνω* Ἡπ. Μακεδ. (Βελβ.) Σκόπ. κ.ά. *βατσῖνιώνω* Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II).

Βατσινιάρω 1, ὁ ἰδ.

βάτσισμα τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βατσίζω*.

Ἡ συνήθεια πράγματός τινος.

βατσόγα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *βάτσης* καὶ τοῦ οὐσ. *αἶγα*.

Αἶξ ἔχουσα μικρὰ ὦτα.

βάττα ἡ, σύννηθ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *ovatta*.

Στρῶμα βάμβακος ἐπιχρισμένον μὲ κόλλαν χρησιμοποιοῦμενον εἰς τὴν ραπτικὴν ὡς ὑπόθεμα ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ὤμων σάκκου πρὸς κανονισμὸν τοῦ σχήματός του.

βάτ-τα ἡ, Κύπρ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Πήλινον ἀγγεῖον ὕδατος ἢ ἐλαίου.

βατταλάλος ἐπίθ. ἀμάρτ. *βαττολάλος* Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βατταλαλῶ*.

Ὁ ὁμιλῶν ἀσέμνως, αἰσχρολόγος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀτσαλιάρης*.

βατταλαλῶ ἄνδρ. Δαρδαν. Ἡπ. Θήρ. Θράκ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Λέσβ. Μακεδ. Μύκ. Πόντ. (Τραπ.) Ρόδ. κ.ά. *βατ-ταλαλῶ* Κάρπ. Κῶς *βατταλαλῶ* Κρήτ. *βατταλαλῶ*

